

POSTANOWIENIE

Poznań, dnia 6 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: sędzia przewodnicząca

przy udziale **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu** – Agnieszki Krysmann

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 marca 2017 r.

sprawy **skazanego R. P.**, syna M. i B. z domu D., urodzonego w dniu (...) w S.

na skutek wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 a contrario k.k. w zw. z art. 85 § 4 k.k. w zw. z art. 114 a k.k. oraz art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) **umorzyć postępowanie o wydanie wobec skazanego R. P. wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;**
2. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2017 r. do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek skazanego R. P. o wydanie wobec niego wyroku łącznego, obejmującego prawomocne skazania wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie o sygn. akt III K 712/12 oraz postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 października 2016 r. w przedmiocie wykonania orzeczenia wydanego przez Sąd Rejonowego w Halden (Norwegia) o sygn. akt III Kop 10/16. W uzasadnieniu skazany wskazał, że wydane orzeczenia zgodnie z obowiązującymi przepisami nadają się według niego do połączenia i na tej podstawie wniósł o zastosowanie wobec niego zasady pełnej absorpcji z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania.

Działając na podstawie art. 570 k.p.k. z urzędu Sąd ustalił w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, że R. P. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu** z dnia 21 marca 2013r., **sygn. akt III 712/12** za:

- a) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 16.11.2006r. na karę 1 pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,
- b) przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 25.02.2008r. na karę 1 pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,
- c) przestępstwo z art. 306 k.k. popełnione w dniu 16.11.2016r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

d) przestępstwo z art. 306 k.k. popełnione w dniu 25.02.2008r. do 27.02.2008r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

e) przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 11.04.2008r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

f) ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach 2.07.2008r., 05.08.2008r. do 6.08.2008r., od 25.09.2008r. do 26.09.2008r., 29.09.2008r., 01.10.2008r., 07.11.2008r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

g) ciąg przestępstw z art. 306 k.k. popełnionych w dniach: od 2.07.2008r. do 4.07.2008r., od 5.08.2008r. do 8.08.2008r., od 25.09.2008r. do 28.09.2008r., od 29.09.2008r. do 01.10.2008r., od 1.10.2008r. do 3.10.2008r., od 7.11.2008r. do 9.11.2008r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

h) przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 14.12.2008r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

i) ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach: od 17.05.2009r. do 18.05.2009r., od 16.06.2009r. do 17.06.2009r., 17.07.2009r., od 19.07.2009r. do 20.07.2009r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

j) ciąg przestępstw z art. 306 k.k. popełnionych w dniach: od 17.05.2009r. do 20.05.2009r., od 16.06.2009r. do 19.06.2009r., od 17.07.2009r. do 19.07.2009r., od 19.07.2009r. do 22.07.2009r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

k) ciąg 67 przestępstw art. 279 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 17/18 listopada 2009r. do 3 grudnia 2010r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny 100 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

l) ciąg 68 przestępstw z art. 306 k.k. popełnionych w okresie od 17 listopada 2009r. do 5 grudnia 2010r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

m) ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. popełnionych 22.11.2009r. do 16.12.2009r. i 11.01.2010r. do 21.01.2010r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

n) ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionych w okresie od 23.12.2019r. do 14.05.2010r. na karę 1 rok pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

o) przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnione w dniu 17.02.2010r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

p) ciąg przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionych w okresie od 03.08.2010r. do 17.09.2010r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

q) przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. popełnionego w dniu 16.12.2010r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

przy czym powyższe kary jednostkowe pozbawienia wolności i grzywny połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych po 10 zł każda stawka,

I. AG Bad Kissingen w Niemczech z dnia 22 lipca 2014 r., sygn. akt 3 Cs 5 Js 6283/14 za przestępstwo z StGB § 53, § 267 Abs. 1, StVG § 21 Abs. 1 nr. 1 na karę grzywny 70 stawek dziennych po 30 euro każda stawka,

II. AG Neustadt am Ruben w Niemczech z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt 64 Ds. 825/14 7382 Js 72897/14 za przestępstwo z art. StGB § 242 i 56 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat,

III. wyrokiem łącznym AG Neustadt am Ruben w Niemczech z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. akt 64 Ds. 825/14 7382 Js 72897/14, którym połączono skazanemu kary wymierzone w sprawach o sygn. akt 3 Cs 5 Js 6283/14 oraz 64 Ds. 825/14 7382 Js 72897/14 i wymierzono skazanemu karę łączną 7 miesięcy i 14 dni pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono do dnia 2 stycznia 2018 r.,

IV. Sądu Rejonowego w Halden w Norwegii z dnia 2 listopada 2015r. w sprawie o sygn. akt 15-127747MED-HALD za przestępstwo z art. 162 ust. 1 i 3 pkt 1 norweskiego kodeksu karnego z 1902 r. popełnione w dniu 26 lutego 2015r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 października 2016 r., sygn. akt III Kop 10/16 został przekazany do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i Sąd określił kwalifikację prawną czynu, za który skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Halden w ten sposób, że wyczerpuje on według prawa polskiego znamiona przestępstwa z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Z opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora AŚ w M. dnia 2 marca 2017r. wynika, że skazany obecnie odbywać karę orzeczoną w sprawie sygn.. akt III K 712/12, a następnie odbywać ma karę przejętą do wykonania w sprawie sygn.. akt III Kop 10/16, a orzeczoną przez sąd norweski.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego nie zasługiwał na uwzględnienie, co skutkowało koniecznością umorzenia postępowania w całości w sprawie wydania wyroku łącznego.

Na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym, do spraw w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Analiza przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2015 r. oraz po tym dniu jednoznacznie wskazuje, iż w obu porządkach prawnych nie wystąpiły przesłanki warunkujące orzeczenie wobec skazanego R. P. wyroku łącznego. Wobec powyższego, mając na względzie art. 4 § 1 k.k. w niniejszej sprawie zastosowanie znajdą przepisy w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie okazała się względniejsza dla skazanego, tj. w obu przypadkach nie wystąpiły przesłanki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, ponieważ nie podlegają łączeniu z karą orzeczoną wyrokiem sądu polskiego (III K 712/12) kary orzeczone wyrokami wydanymi przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej (w przypadku skazanego wyroki sądów niemieckich i norweskiego).

Zważyć zatem należało, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 § 1 k.k., a mianowicie sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Należy jednak mieć na uwadze treść przepisu art. 85 § 4 k.k., zgodnie z którym karą łączną nie obejmuje się kar orzeczonych prawomocnymi orzeczeniami skazującymi za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskich Unii Europejskiej (art. 114 a k.k.). Karą łączną nie obejmuje się zatem kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k. Przepis art. 85 § 4 k.k. określa zatem negatywną przesłankę wymiaru kary łącznej, stanowiąc, że nie obejmuje się nią kar orzeczonych wyrokami, o których mowa w art. 114a k.k., czyli kary wymierzonej w orzeczeniu skazującym za popełnienie przestępstwa wydanym przez

sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej. Brak możliwości objęcia instytucją kary łącznej wyroku skazującego wydanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej będzie skutkowało zbiegiem kar.

Mając na uwadze powyższe rozważania uznać należało, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do wydania wyroku łącznego. Zgodnie z treścią art. 85 § 4 k.k. wyroki wydane na terytorium Niemiec, tj. wyroki wymienione w pkt II – IV nie mogą być podstawą wydania wyroku łącznego wobec skazanego R. P. i połączenia kar orzeczonych prawomocnymi wyrokami sądów niemieckich z karą wymierzoną w sprawie III K 712/12. Zważyć również należało, iż kolejnym wyrokiem wydanym wobec R. P. był wyrok Sądu Rejonowego w Halden (Norwegia) z dnia 2 listopada 2015 r., sygn. akt 15-127747MED-HALD, który następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 października 2016 r., sygn. akt III Kop 10/16 został przekazany do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zważyć jednak należy, że sam fakt przekazania do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i określenia kwalifikacji prawnej czynu według prawa polskiego nie przesądza o możliwości połączenia takiego orzeczenia wyrokiem łącznym według zasad z art. 85 i nast. k.k. z karami orzeczonymi wyrokami sądów polskich, ponieważ przedmiotowe orzeczenie sądu norweskiego, mimo, że zostało przejęte do wykonania w Polsce, nadal jest orzeczeniem, o którym mowa w art. 114 a k.k., a których nie obejmuje się karą łączną. Zgodnie bowiem z orzecznictwem sądów apelacyjnych, z którym tutejszy Sąd w pełni się zgadza, art. 569 § k.p.k. zezwala na wydanie wyroku łącznego jedynie wówczas, gdy dotyczy to prawomocnych skazań wyrokami różnych polskich sądów, a co za tym idzie nie obejmuje prawomocnych orzeczeń skazujących obywatela polskiego przez inne państwa, nawet wówczas, gdy zostały one skutecznie przejęte do wykonania w Rzeczypospolitej Polskiej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2 września 2009 r., sygn. akt II AKz 579/09, LEX nr 519637). Z tego też względu nie było możliwe objęcie wyrokiem łącznym skazania za czyny objęte wyrokiem Sądu Rejonowego w Halden (Norwegia) z dnia 2 listopada 2015 r., sygn. akt 15-127747MED-HALD, przejętym do wykonania w Polsce na podstawie postanowienia tutejszego Sądu z dnia 17.10.2016r. sygn. akt III Kop 10/16, a tym samym nie ziszczyły się warunki do wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 1 części rozstrzygającej postanowienia. Zasada wzajemnego uznawania (równoważenia) prawomocnych orzeczeń skazujących wydanych w którymkolwiek państwie UE nie daje bowiem podstaw do traktowania tego orzeczenia jak własnego i obejmowania go karą łączną (zob. art. 85 § 4 k.k.).

W związku z umorzeniem postępowania, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciążono Skarb Państwa.

SSO Dorota Biernikowicz